

Důležitost

Už kdysi dávno jsem psala o své fobii z toaletního papíru. Přesněji z toho, že by snad toaletní papír mohl dojít. Na WC mám proto v úzké skříňce šest ruliček, jedna je v držáku a dalších dvanáct ve skříňce v koupelně. Do zásoby. Pro klid duše. Protože už mi sice docvaklo, že toaletní papír není nedostatkovým zbožím a nemusí se na něj stát fronty, nicméně prodejci mají ten mnou oblíbený toaletní papír tendenci prodávat za nemalý peníz, tak když je v akci, mám zase já tendenci ho nakoupit co nejvíc.

Včera jsem si všimla, že ve skříňce na záchodě jsou pouhé tři ruličky a v koupelně jsou jen čtyři. Jsem sice poslední dobou neustále v časovém presu, ale jenom tím se tento úkaz vysvětlit nedá. Je v tom ještě něco jiného. Možná ten časový pres to jen pomáhá zvýraznit, ale ve skutečnosti nejde o to, že bych neměla čas doplnit toaletní papír. Spíš to je o tom, že se nehroučím z toho, že to není tak, jak jsem byla po léta zvyklá.

Je to už druhý stereotyp, který jsem v poslední době narušila. Tím prvním je nošení jedné konvice s horkou vodou ke čtyřem hrnkům na čaj, místo letitého nošení čtyř hrnečků ke konvici, jak jsem zmínila nedávno na jiném místě. Stereotypy sice napomáhají hladkému chodu drobných a pravidelně se opakujících činností a zbavují nás nutnosti o všem znovu a znovu přemýšlet, ale právě proto jsou zrádné. Protože někdy se změní podmínky a bylo by lepší dělat věci jinak, ale my jedeme slepě dál ve vyjetých kolejkách. Nebo stereotypně lpíme na malichernostech, které kdysi pro nás měly objektivní či subjektivní význam, přestože ta potřeba už dávno vyšuměla.

Občas se ale zastavíme a zamyslíme a najednou zjistíme, že není nutné mít zásobník plný toaletního papíru, že není nutné mít před Velikonoci umytá okna, že není nutné mít v neděli večer vyžehlené všechno prádlo a že není nutné každý večer servírovat teplou večeři. Že není nutné dělat spoustu věcí nebo je dělat právě tím jediným způsobem, protože to občas je bič, který jsme si na sebe upletli sami. Někdy z dobré vůle, někdy proto, že to jinak nešlo, někdy proto, že jsme to právě tak potřebovali mít. Sami pro sebe.

Ale už to tak nepotřebujeme. Už to tak nemusíme mít... možná. Možná ale stále ano.

Protože všechno na světě má jen tu důležitost, kterou tomu dáme my sami.

Vyšlo na Zvířetníku 6. 6. 2017

http://neviditelnypes.lidovky.cz/fobie-toaletni-papir-0rp-/p_zviretnik.aspx?c=A170605_145203_p_zviretnik_kosa

{fshare}